

Ὁ Μακάριος ἦν ἐκ τῶν καλῶς ἐπὶ παιδείᾳ συγκεκοτημένων, καὶ συνέγραψε — Καταγραφὴν τῶν κατὰ καιροῦς ἐν Ἀντιοχείᾳ πατριαρχουσάντων, ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, πρώτου αὐτῆς ἱεράρχου. (Τὸ πρωτότυπον ἐγράφη ἀραβιστί, ὅθεν μετέφερεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὁ ἱερεὺς Μιχαὴλ Πιρέκ, προσθεὶς καὶ ἐξακολουθήσιν):

Κατὰ τὸν ἄνω Πιρέκ ὁ Μακάριος « εἰς τὴν πρώτην ἀποδημίαν τοῦ » (εἰς Ῥωσίαν) ἐγράψε πέντε βιβλία, καὶ εἰς τὴν δευτέραν δέκα, » τὰ ὅποια δὲν ὑπῆρχον εἰς τὴν Ἀραβικὴν διάλεκτον, ἀλλ' αὐτὸς τὰ » μετέφρασεν ἐκ τῆς ἑλληνικῆς, γνωστὰ σήμερον παρὰ τοῖς Ἄραβι, » καὶ λίαν ἐπωφελεῖ ». (Ὅποια δ' εἶνε αἱ μεταφράσεις αὗται τοῦ Μακαρίου ἀγνοῶ).

Πρὸς τούτοις ὁ Μακάριος περιέγραψε τὸν τρόπον τῆς διοικήσεως καὶ τὸν βίον τοῦ πατριαρχοῦ τῆς Ῥωσσίας Νίκωνος (1).

Λεονάρδος Φιλαράς.

Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις περὶ τὰ τέλη τοῦ ΙΣΤ' αἰῶνος ἀπὸ τὸν Ἰωάννην Φιλαράν. Παιδευθεὶς ὁ Λεονάρδος ἐν τῇ πατρίδι τὰ ἐγκύκλια, μετέβη εἰς Ἰταλίαν, καὶ κατετάχθη τρόφιμος τοῦ ἐν Ῥώμῃ Ἑλληνικοῦ φροντιστηρίου.

Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον διέτριβεν ἐν τῇ μητροπόλει τοῦ Καθολικισμοῦ, ὡς πρέσβυς Ἐβρίκου. Δ' βασιλέως τῆς Γαλλίας, Κάρολος ὁ δούξ τοῦ Νεβέρ, ἰσχυριζόμενος κληρονομικὰ δικαιώματα ἐπὶ τοῦ Βυζαντινοῦ θρόνου, ὡς κατιῶν ἀπόγονός τοῦ αὐτοκράτορος Ἀνδρονίκου τοῦ Γηραιῦ. Σχετισθεὶς μετὰ τοῦ Φιλαρά καὶ ἄλλων ἐν Ῥώμῃ παρεπιδημούντων Ἑλλήνων, ἐξηγήθη τὰ ὄνειρά του καὶ ἐζήτησε τὴν σύμπραξιν αὐτῶν εἰς ἐπανάκτησιν τῶν λεγομένων δικαιωμάτων του. Μεγάλαι κατεβλήθησαν ἐνέργειαι· κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ ἐν Ἑλλάδι συμμετέσχον τῆς συνωμοσίας· συνελεύσεις τῶν ἐπισκόπων καὶ ὀπλαρχηγῶν συνεκροτήθησαν ἐν Ἠπείρῳ, Αἰτωλίᾳ, καὶ Πελοποννήσῳ, καὶ πάντες ἀνέμενον τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Μεσσία, ὃν καὶ *Κωνσταντῖνον Παλαιολόγον* προσηγόρευσαν.

Ἡ αὐλή τῆς Ῥώμης διορῶσα, ὅτι ἦτο κατάλληλος ὄρα πρὸς πραγματοποίησιν τῶν προαιωνίων σχεδίων της, παρενέβαλεν ἐμπόδια εἰς τὴν συγκρότησιν τῆς ὑπὸ τοῦ Νεβέρ διοργανιζομένης νέας σταυροφο-

(1) Ἱστορία τῆς Ῥωστικῆς Ἐκκλησίας, μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Ῥωστικοῦ ὑπὸ Θ. Βαλλιάνου. Ἐν Ἀθήναις, 1851. σελ. 236.